

רע"פ 5893/13 - חיים חג'ג' נ' מדינת ישראל

רע"פ 5893/13 - חיים חג'ג' נ' מדינת ישראל עליון

רע"פ 5893/13

חיים חג'ג'

נגד

מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

[29.08.2013]

כבוד השופט ע' פוגלמן

בקשת רשות ערעור על פסק הדין של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופט א' חזק) מיום 11.6.2013 בתיק

עפ"א 5878-09-12

בשם המבקש:

עו"ד אורי נבו

החלטה

1. המבקש הורשע - לאחר ניהול הוכחות - בהפרת צווים שיפוטיים ובביצוע עבודות לשימוש חורג במקרקעין ללא היתר כדין. לפי כתב האישום המתוקן, המבקש המשיך להפעיל גן אירועים ללא רישיון עסק תוך ביצוע שימוש חורג ללא היתר, גם לאחר שבמסגרת פסקי דין קודמים הורה לו בית המשפט לעניינים מקומיים בבאר שבע לסגור את העסק ולהרוס מבנה שהוקם במקרקעין. בנוסף, המבקש הורשע בעבירה של שימוש חורג במקרקעין ללא היתר כדין, לאחר שנמצא אחראי להקמת סככת מתכת בסמוך לחודש אוקטובר 2008, ששימשה כאולם אירועים. בית משפט השלום בבאר שבע (כב' השופט איתי ברסלר-גונן) הרשיע את המבקש וגזר עליו עונש מאסר בעבודות שירות לתקופה של חמישה חודשים, מאסר מותנה וקנס בסך 110,000 ש"ח או 110 ימי מאסר תמורתו. כן הורה בית משפט השלום למבקש לחתום על התחייבות להימנע מעבירות תכנון ובנייה ורישוי עסקים, על סך 100,000 ש"ח לשלוש שנים.

2. בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופט א' חזק) דחה את ערעור המבקש שכוון הן להכרעת הדין, הן לגזר הדין. בית המשפט המחוזי סמך את ידיו על קביעות הערכאה הדיונית כי המבקש לא קיבל ארכה לביצוע צו ההריסה, ולכן יש להרשיעו בהפרת צו שיפוטי. עוד נמצא כי הריסה והקמה מחדש של מבנה שצו הריסה חל עליו הן בבחינת הפרה של צו ההריסה. בית המשפט קבע כי טענת המבקש שלפיה הוא השכיר את המקרקעין לחברה אחרת, אינה יכולה לסייע לו, מכיוון שהוא השכיר את המקום כ"עסק חי", ולכן היה לו חלק בהפרת הצו השיפוטי שהורה על סגירת העסק. בצד האמור, נקבע כי המבקש הוחזק כבעלים של המקרקעין, ולכן ניתן להרשיעו בעבירה של שימוש חורג ללא היתר גם אם לא הוכח שהוא ביצע בפועל את העבודות להקמת הסככה. בשולי הדברים, התייחס בית המשפט המחוזי לטענת המבקש כי כתב האישום נגדו הוגש בהיעדר סמכות, מכיוון שב"כ המאשימה לא החזיק בייפוי כוח מאת הוועדה המקומית. טענה זו נדחתה, לאחר שנמצא כי לא נפל פגם בהעברת הטיפול בתיק מהוועדה המקומית באר שבע לתובע הוועדה המחוזית. בצד האמור, נדחה גם ערעור המבקש על חומרת העונש שנגזר עליו.
3. מכאן הבקשה שלפניי, שבה חוזר המבקש על טענות שנבחנו ונדחו בפסק-דין של בית המשפט המחוזי. בין היתר, נטען כי כתב האישום נגד המבקש הוגש בהיעדר סמכות; כי המבקש לא הפעיל בעצמו את העסק אלא השכיר אותו לאחרים; וכי לא נמסרה התראה למבקש. בצד האמור, מתייחסת הבקשה לגזר הדין, ונטען כי יש להקל בקנס שהוטל על המבקש נוכח מצבו הכלכלי.
4. דין הבקשה להידחות. הלכה היא כי רשות ערעור בערכאה שלישית תינתן רק כאשר הבקשה מעלה שאלה בעלת חשיבות ציבורית או משפטית מיוחדת (ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור בע"מ, פ"ד לו (3) 123 (1982)). לא מצאתי כי המבקש מעלה שאלות המצדיקות בחינה ב"גלגול שלישי", לאחר שטענותיו נבחנו על-ידי שתי ערכאות. גם בטענות המכוונות כלפי גובה הקנס לא מצאתי עילה למתן רשות ערעור על רקע אמות המידה המצמצמות שהותוו בפסיקה ביחס לבקשות שעניינן חומרת העונש (ראו: רע"פ 802/13 לזין נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (10.6.2013); רע"פ 1174/97 רפאלי נ' מדינת ישראל (24.3.1997)).
- הבקשה נדחתה אפוא. ניתנה היום, כ"ג באלול התשע"ג (29.8.2013).